

INGEZONDEN.

OPVOEDING BEGINT OP DE SCHOOL (?)

Het stukje van collega W. F. VELDHUIJZEN over de kinderverlamming in het nummer van 12 November j.l. doet mij gastvrijheid vragen.

Wat bereikt men bij een besmettelijke ziekte met aangifte?

Dat er een papiertje op de deur komt; maar niet dat er in de meeste gevallen althans, geïsoleerd wordt. Hoe zou dat in de meer eenvoudige woningen, die toch de groote meerderheid vormen, mogelijk zijn?

Ook niet dat er voldoende ontsmet wordt; immers, vele medici lachen (helaas), op het voorbeeld van enkele voormannen, om terminale ontsmetting en van diegenen die dat doen mag men geen voortdurend toezicht op de doorlopende ontsmetting verwachten. Maar het gevaarlijke is dat, waar geen neiging tot ontsmetting bestaat ook geen neiging tot grondige reiniging aanwezig is, want juist de zindelijke (accu-rate) menschen willen ook gaarne eventueel ontsmetten, echter de vuilpoesjes vormen weer de groote meerderheid.

Maar zou de overheid niet meer kunnen afdwingen dan zij doet (collega VELDHUIJZEN spreekt van „de weinige middelen“)? Met recht klaagt collega G. A. PRINS in hetzelfde Tijdschriftnummer (bidz. 2110) over het weinige contact tusschen de ambtenaren der volksgezondheid en de medici; zou het geen beteren indruk gemaakt hebben als de overheid in de vaccinatiequaestie ware tusschenbeiden gekomen met eenigen aandrang in bepaalde richting inplaats dat de geneeskundigen terwille van hun geweten trachtten de vaccinatie te saboteeren.

En zou de overheid i.z. ontsmetting (lees: reiniging) niet eenigszins dwingende voorschriften kunnen bevorderen?

Opvoeding begint op de school, zegt collega VELDHUIJZEN; het is mogelijk hoewel men het aan de jeugd op de straat vaak niet bemerkt maar *hygiënische opvoeding* begint ongetwijfeld nog op zeer weinig scholen en dat is begrijpelijk; immers krijgen onderwijzers genoegzaam onderricht in gezondheidsleer en hoe moet het dan met de kinderen gaan? Moet den leerlingen niet even goed, ja nog meer inzicht worden bijgebracht in de verschillende mogelijkheden van besmetting dan is het gevaarloos oversteken van drukke straten; door infectie worden immers altijd nog meer menschen gedood of levenslang beschadigd dan door voertuigen.

Meer dwang dus van de overheid en meer hygiëne op de school.

Meppel, 14 November 1927.

W. LINGMONT.

TANDHEELKUNDIG ONDERWIJS.

Toen wij, die allen belang stelden in de tandheelkundige wetenschap en haar ontwikkeling tot op den dag van den 10den November j.l., daarvoor in het Groot Auditorium der Utrechtsche Universiteit waren verzameld ter herdenking van het 50-jarig bestaan van het Universitair Tandheelkundig Onderwijs, was er geen zitplaatsje meer over, ja zelfs kostte het moeite een plekje voor je voeten te bemachtigen, zoovelen waren samengestroomd om te luisteren naar de goed verzorgde redevoeringen der verschillende sprekers.

De bedoeling van dit ingezonden stukje is niet in den breede uit te wijden over alle herinneringen, ontwikkelingsphasen in deze laatste 50 jaar, complimentaties, felicitatie's, maar wel wil ik naar voren brengen en wat mij als medicus een uiterst groot genoegen heeft gedaan te hooren, dat de behoefte wordt gevoeld aan meer medische kennis en voorlichting alvorens in de practijk te gaan. Deze tekort-